

Ńos, áll az alku manók?
Ti a lelkemet kapjátok,
én meg hatalmat kapok.

Oly hatalmat s oly erőt,
hogy e földet s lakóit,
akár egy ostoba nőt,

forgathassam ujjaim körül:
hadd lám, a nyáj
kókad-e vagy örül?!

Nos, itt van egy darabban
becses lelkületem.
Jóformán foltozatlan!

Ráadásul minden álmom,
vigyétek, legalább
nem kell többet kitalálnom.

No persze, a büszkeségem
is legyen a tiétek,
úgysem valami becses érem.

*

Most pedig, cimboránk, Peer,
próbáld ki,
hogy látsz jobb szemekkel.

Mert kitoljuk biz a balt,
hogy egyformán
lássuk a jót s a bajt.

Így hiszi el csak az új manó,
hogy ami nekünk
jó, csak az a Jó.

